

allmänt behof, gälle i tillämpliga delar äfven i afseende å egare till af skattefrälsehemman utgående frälseräntor, hvilka i och för reglering, lindring eller upphäfvande af jordskatterna pröfvas böra af staten inlösas; dock att lösen för dessa räntor alltid bestämes till 20 gånger det belopp, hvartill räntans medelvärde, enligt de senaste tio årens markegångspris för det län der räntan utgöres, må uppgå, med tillägg dertill af två procent utaf det sålunda uppkomna kapitalvärdet.

Om remiss af denna motion till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1884.

Nils Olsson,
från Södermanlands län.

N:o 82.

Af Herr **Nils Olsson** i Åttersta: *Om tillägg i 12 § Bevillningsförordningen.*

Årligen förekomma besvärsmål, dels hos länens pröfningskomitéer öfver dubbel beskattning, påförd inom olika kommuner för samma inkomstbelopp, och dels tvister om personers rätta mantalsskrifningsort, hvilka vanligen fullföljas hos Kammarrätten och Kongl. Maj:t och alltså förorsaka mycken skriftvexling, arbete och kostnad för så väl kommunalstyrelser som skattskyldige personer, och då dessa tvister synbart härleda sig endast och allenast från vederbörande kommunalstyrelserns benägenhet att söka skaffa högsta möjliga belopp inkomster till bestridande af de ständigt växande kommunalutskylderna, eller med andra ord att kommunalutskylderna äro den egentliga grunden till det tra-

kasseri, hvarför personer, som ega inkomst inom olika beskattningsdistrikt, så ofta äro utsatta — synes mig nödvändigt att i bevillningsförordningen infördes stadgande derom att inkomst, som uppbäres på annan ort än mantalsskrifningsorten, kunde taxeras inom den kommun, der inkomsten uppbäres. Då staten erhåller sin bevilling, oafsedt huruvida inkomstbeloppet taxeras inom en eller flere kommuner, är frågan i detta hänseende för staten alldeles ligkiltig; men för kommunen är det af stor vikt, likasom ock den enklaste rättvisa sådant fordrar, att en persons bidrag till kommunalutskylderna just bör tillfalla den kommun, hvarifrån samme persons inkomst erhålles. Då jag anser, att stora svårigheter skulle uppstå genom tillämpning af det af mig nu föreslagna taxeringssättet för inkomst af *allmän* tjenstebefattning, har jag ansett mig endast böra föreslå sådant tillägg till § 12 i bevillningsstadgan, att den, som å annan ort, än der han är mantalsskrifven, af enskild person eller bolag uppbär lön eller arfvode, må kunna taxeras inom den kommun hvarifrån lönen eller arfvodet utgår.

På grund af hvad jag sålunda anfört vågar jag föreslå, det Riksdagen för sin del ville besluta, att till § 12 i bevillningsförordningen af den 14 September 1883, måtte fogas ett nytt moment (i) af följande lydelse:

“Den, som å annan ort än den, der han är mantalsskrifven, emottagit tjenst eller tillfälligt uppdrag hos enskild person eller bolag — för den aflöning eller det beskattningsbara arfvode, som härför uppbäres: å den ort der tjensten eller uppdraget hufvudsakligen fullgöres.”

Om remiss af denna motion till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1884.

Nils Olsson,
från Södermanlands län.